

Divoká zvěř v minulosti a dnes

V současnosti můžete ve valašské krajině narazit na hojně počty spárkaté zvěře jako jeleny, divočáky, srnce, či daňky, v občas se zde vyskytují i vzácné šelmy (medvěd, vlk, rys).

Člověk by si řekl, že tahle zvěř tady žije kontinuálně od časů, kdy zde ještě nevzkročila noha člověka, ale třeba už před sto lety byla skladba divoké zvěře naprosto jiná. Převažovali zde hlavně zajáci, jeřábci, koroptve, či třeba sluky. Tyto změny byly zapříčiněny člověkem – jeho zásahy do přírody a hospodařením v krajině.

Ve středověku se ve zdejší krajině dle kusých záznamů žila zvěř jelení, divoká prasata, na základě názvů míst můžeme uvažovat i o zubru a určité se zde pohybovaly velké šelmy. V místních vodách se také hojně vyskytovali bobři a vydry.

S osidlováním krajiny ale počty zvířat klesaly. Lidé byli tehdy závislí na zemědělství a velcí savci jim páchali škody

na úrodě, díky čemuž se jejich stavy silně redukovaly. V 18. století se tak dle pramenů můžeme se zvěř černá a vysoká v oblasti vyskytovala jen ojediněle a ve století 19. už žila

ulovili jen devět medvědů, z toho posledního roku 1775. Během 19. století zde bylo uloveno 19 vlků, z toho posledního v roce 1845, silně redukováni byli i ryši a divoké

náři), tito museli ještě v 18. století povinně odvádět vrchnosti a předepsaný počet jeřábků, někdy i další zvěře. Pokud tak neučinili, museli zaplatit náhradu dle předepsaných tarifů. Poddaní mohli provádět jen čížbu na ptáky a účastnit se honů jako honci v rámci robotních povinností. Některým to ovšem nebránilo zlepšovat si svůj jídelníček pytláctvím.

Celkově více odlesněná krajina s pastvinami, poli a remízky více svědčila zvěři drobné (zajáci, jeřábci, koroptve) než zvěři spárkaté, s výjimkou srnce, kterému prospělo vyhubení šelem.

K znovu rozšíření spárkaté zvěře došlo až po druhé světové válce, kdy se dostala ze zrušených obor do volné přírody. A díky úpadku tradičního valašského zemědělství a většímu zalesnění krajiny se jí zde dostalo optimálních podmínek a díky tomu její stavy do současnosti utěšeně narůstají.

PO HONU. Myslivci z revíru Uherská s ulovenými prasaty.

Foto: archiv Muzea regionu Valašsko

pouze v oborách, kde ji chovála vrchnost pro lov.

Šelmy zase ohrožovaly stáda ovcí na pastvinách, proto byly také intenzivně loveny. V 18. století ve vsetínských lesích

kočky. Lov zvěře prováděl hlavně myslivecký personál vlastníků panství, který k tomu měl největší zkušenosti.

Mimo ně měli právo lovu i fojti a svobodníci (jako mly-

Pavel Mašláň,
Muzeum regionu Valašsko